ve které se domáhal toho, aby rozhodčí komise uznala, 1. že propuštění člena záv. výboru Jana Sch. je neplatné, poněvadž firma opomenula vymoci si k němu souhlas podle § 22 odst. 2 zák. o záv. výborech, 2. že firma je povinna Jana Sch. přijmouti opět do práce.

Rozhodčí komise ve V. nálezem z 2. října 1931 prohlásila, že stížnost výboru ohledně prohlášení neplatnosti propuštění člena záv. výboru Jana Sch. odmítá pro svou nepříslušnost, a v důvodech uvedla, že není kompetentní rozhodovati o platnosti propuštění, ježto rozhodnutí o trvání pracovního poměru je rozhodnutím o trvání soukromoprávního poměru, a k rozhodnutí takovému jsou příslušny výhradně řádné soudy.

O stížnosti, do tohoto rozhodnutí podané, uvážil nss takto:

Na sporu je jedině otázka, zda rozhodčí komise právem pro svou nepříslušnost odepřela judikátně rozhodnouti o návrhu záv. výboru, aby propuštění člena záv. výboru Jana Sch. bylo prohlášeno za neplatné, poněvadž se stalo bez souhlasu rozhodčí komise podle § 22 odst. 2 zák. o záv. výborech. Tímto svým návrhem domáhal se vlastně záv. výbor toho, aby rozhodčí komise svým výrokem postavila na jisto, že projev vůle zaměstnavatele směřující k jednostrannému rozvázání pracovního poměru se členem záv. výboru neměl platnosti, t. j. zůstal bez zamýšleného účinku na trvání soukromoprávního pracovního poměru. K výroku takovému skutečně rozhodčí komise podle zák. o záv. výborech kompetentní nebyla, neboť jde o výrok o trvání poměru práva soukromého a rozhodčí komise není podle zák. o záv. výborech — s výjimkou případů spadajících pod předpis § 3 lit. g) tohoto zák., o jaký případ zde však nejde — kompetentní, aby rozhodovala o nárocích práva soukromého. Opak nelze dovoditi ani z § 22 odst. 2, ani z § 26 odst. 1 cit. zák., jichž se stížnost dovolává, neboť podle prvého předpisu je sice rozhodčí komise kompetentní udíleti souhlas k propuštění člena záv. výboru z práce a podle druhého je povolána také k tomu, aby rozhodovala o stížnostech podle § 22 odst. 2 cit. zák. a aby vyslovila, zda propuštění člena záv. výboru bez souhlasu rozhodčí komise stalo se právem či neprávem, z předpisů těch však nelze dovoditi, že může rozhodovati také o tom, jaké soukromoprávní účinky a následky spojeny jsou s porušením předpisu § 22 odst. 2 cit. zák. Nutno proto trvati na tom, že rozhodování o těchto otázkách nebylo cit. zákonem na rozhodčí komise přeneseno. (Srv. Boh. A 3263/24, 3427/24, 7531/28).

Č. 10.837.

Stavební právo: * Přehledným regulačním a zastavovacím plánem podle zák. č. 88/20 může býti také stanoveno, že určitá budova nesmí v zájmu uměleckém býti měněna ve své konfiguraci půdorysné a výškové.

(Nález ze dne 8. listopadu 1933 č. 17.810.)

Věc: Marie S. v P. proti ministerstvu veřejných prací o potvrzení přehledného regulačního a zastavovacího plánu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím potvrdilo min. prací podle § 10 zák. č. 88/20 přehledný regulační a zastavovací plán pro území Malé Strany, Hradčan s přilehlými částmi Střešovic, Dejvic a Bubenče, skládající se ze situačního nákresu 1:2.880 a z důvodové zprávy se zastavovacími podmínkami tak, jak se na něm usnesla státní regulační komise, a zamítlo námitky vlastnice domu čp. . . . v námitkovém řízení vznesené.

K námitce majitelky tohoto domu, že byly vyloženy dvoje plány, které spolu naprosto nesouhlasí, že plány ty jsou neúplné a nejasné, poznamenalo min. prací toto: Podstatnou částí přehledného regulačního a zastavovacího plánu jest podle vyhlášky státní regulační komise z 22. května 1928 toliko situační nákres v měřítku 1:2.880, ve kterém jsou navržené regulace znázorněny. Tento plán jest opatřen doložkou státní regulační komise a jest také popsán v důvodové zprávě pod čl. 3. Mimo to jest pod čl. 4 lit. e) přiložena k důvodové zprávě mapa katastrální bez zakreslení nové regulace s vyznačením oněch objektů, které se chrání s ohledem na jejich historickou a stavebně-výtvarnou hodnotu. Tyto objekty jsou tam vyznačeny červenou barvou. Nějaký omyl zaměněním těchto plánů jest za normálních okolností vyloučen. Že oba plány jsou zcela jasné, zejména pokud jde o dům čp. . . ., jest patrno z námitek, podaných jeho majitelkou, která disposicím plánu, týkajícím se jejího domu, zcela jasně a úplně porozuměla. K námitce, že pojetím dotčeného domu mezi t. zv. objekty chráněné, jež podle důvodové zprávy nutno zachovati v nynější konfiguraci půdorysné a výškové, předbíhá se rozhodnutí stav. úřadů, povolaných ke schválení staveb, poznamenalo min., že ustanovení stav. řádu ohledně výšky budov a přípustnosti výstupků přes stav. čáru do ulice jsou v platnosti jen potud, pokud nejsou v rozporu s potvrzeným přehledným regulačním a zastavovacím plánem. Podle ustanovení § 15 zák. o státní regulační komisi možno tedy přehledným regulačním plánem a zastavovacím plánem předepsati i takový způsob zastavění, aby budova mohla zůstati v dosavadním stavu. — — — — —

Stížnost vytýká, že st-lka jest zkracována ve svém vlastnickém právu omezením, že budova má zůstati v dosavadní formě a stavu bez zřízení výstupků, takže ani přístavba, ani nástavba nemá v budoucnosti býti možnou. Toto omezení není po náhledu stížnosti přípustné ani podle zák. o státní regulační komisi, poněvadž nejde o ochranu a podporu zájmů objektivně způsobilých hověti veřejnosti. Výtka tato jest bezdůvodná.

Podle důvodové zprávy byly určité objekty s ohledem na svou historickou neb stavebně-výtvarnou hodnotu prohlášeny za objekty chráněné za tím účelem, aby nebyl porušen charakter a vzhled dotčených budov, význačných po stránce historické nebo umělecké. Za tím účelem bylo stanoveno, že t. zv. chráněné objekty musí býti ve svém nynějším stavu zachovány, a to jak v konfiguraci půdorysné, tak i výškové, a že případné vnitřní adaptace nutné z důvodů bezpečnostních nebo zdravotních musí býti při stav. komisích obzvláště pečlivě přezkoumány, aby jimi nebyl porušen charakter a vzhled té které budovy po stránce historické neb umělecké. Dále stanoveno, že, dojde-li z jakékoliv příčiny ke zkáze určité budovy, bude možno na jejím místě vybudovati nový dům maximálně

téhož výškového a půdorysného rozsahu, pokud by obé nebylo v odporu s platnými ustanoveními stav. řádu.

Že by budova, o kterou jde, nebyla význačnou po stránce historicko-umělecké, stížnost netvrdí. Sporná jest pouze otázka právní, zda svrchu uvedené omezení přehledným plánem jest při objektech tohoto druhu přípustným.

V tom směru dlužno vytknouti, že vlastník pozemku nemá se zřetelem k ustanovení § 364 o. z. o. bezpodmínečného nároku na to, aby svého pozemku libovolně stavebně využitkoval, nýbrž je v tomto svém právu z důvodu zájmů veřejných omezen, a to nejen normami stav. řádu, nýbrž i plánem polohy podle stav. řádu schváleným a rovněž přehledným regulačním a zastavovacím plánem podle zák. č. 88/20. Plán ten je ovšem normou sekunderní a disposice jeho musí býti kryty zákonem. Jde tedy o to, zda disposice přehledného regulačního a zastavovacího plánu, že určité budovy nesmějí v zájmu historicko-uměleckém býti měněny ve své konfiguraci půdorysné a výškové, jest kryta zákonem. Nss musil tuto otázku zodpověděti kladně. Neboť, stanoví-li § 1 zák. č. 88/20 výslovně, že přehledným plánem regulačním a zastavovacím má zaručen býti jednotný rozvoj Prahy s okolím též s hlediska uměleckého, plyne z toho, že plánem tím mohou a mají býti chráněny i zájmy a hodnoty umělecké. Tato ochrana vztahuje se nejen na tvoření nových uměleckých hodnot, nýbrž i na zachování dosavadních starých uměleckých památek. Tyto dochované hodnoty umělecké nemusí záležeti jen v architektonické hodnotě jednotlivých budov, nýbrž i v jejich vnější podobě a vzhledu se zřetelem na krásné uspořádání celých partií města. Ježto zachování tohoto vzhledu jest podmíněno právě zachováním obrysů jednotlivých budov, nelze shledati nezákonnou disposici přehledného regulačního plánu, kterou se stanoví, že určité budovy nesmějí v zájmu historicko-uměleckém býti měněny ve své konfiguraci půdorysné a výškové. Proti tomu mohl by se vlastník domu brániti jedině námitkou, že zachování vnější podoby a vzhledu domu, o který jde, nemá pro uměleckou hodnotu krásného uspořádání dotčené partie města významu, po této stránce však stížnost žádných námitek neformuluje.

Č. 10.838.

Stavební právo (Praha): Po sloučení předměstských obcí s Velkou Prahou není třeba, aby vyhláška o vyložení přehledného regulačního plánu týkajícího se území té které bývalé samostatné obce byla v této bývalé obci zvláště vyvěšena.

(Nález ze dne 8. listopadu 1933 č. 18.376.)

Prejudikatura: Boh. A 9663/32.

Věc: Karel R. v P. (adv. Dr. Fr. G. Steiner z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací o přehledný regulační a zastavovací plán.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Vyhláškou státní regulační komise pro hlavní město Prahu s okolím z 22. května 1928 byl vyložen částečný přehledný regulační a zastavovací plán, kterým se upravuje území Malé Strany a Hrad-